

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 989/2015

17.12.2015. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Ј., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј., адвоката З.М., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 290/15 од 30.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Ј., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 290/15 од 30.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К бр.204/14 од 11.03.2015. године, окривљени З.Ј., оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, која се има извршити у просторијама где окривљени станује уз примену електронског надзора, те је одређено да ће суд одредити да окривљени остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује. Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 59.754,00 динара, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а оштећени С.Б. је ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 290/15 од 30.09.2015. године, усвојио жалбу Основног јавног тужиоца у Зајечару и преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Против другостепене пресуде захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног З.Ј., адвокат З.М., због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи другостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији или је укине и предмет врати Апелационом суду на поновно суђење, као и да се на основу члана 488. став 3. ЗКП, окривљеном одложи извршење казне по правноснажној пресуди.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног З.Ј. у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном као отежавајуће околности ценио бројност и тежину последица извршеног кривичног дела, те да је окривљени радњу угрожавања јавног саобраћаја извршио у непосредној близини пешачког прелаза код основне школе, које околности, према наводима захтева, представљају законска обележја предметног кривичног дела, па се самим тим не могу узимати у обзир као отежавајуће околности код одмеравања казне, чиме се захтевом указује на повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 54. став 3. КЗ.

Наиме, за постојање кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, прописано је присуство посебне квалификаторне околности као законског обележја дела – да је услед дела из члана 289. став 3. КЗ, наступила смрт једног или више лица.

Из чињеничног описа предметног кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде произлази да је приликом извршења кривичног дела оштећени Љ.М., задобио тешке телесне повреде опасне по живот, услед којих је наступила његова смрт као и да је оштећени С.Б. задобио бројне тешке телесне повреде у виду отвореног прелома костију потколенице десне ноге, нагњечења главе са убодном раном у теменом пределу са леве стране, нагњечења у пределу десног рамена и крвног подлива у пределу оба лакта и огуљотине у пределу десног лакта.

Чланом 54. став 3. Кривичног законика прописано је да се при одмеравању казне околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као

отежавајућу околност изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела.

За постојање предметног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика „мера која је потребна за постојање кривичног дела“ је наступање смрти неког лица.

Дакле, из напред изнетог произлази да тешке телесне повреде које је критичном приликом задобио оштећени С.Б., прелазе потребну меру за постојање предметног кривичног дела.

Код напред наведених чињеница, Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно применио одредбу члана 54. Кривичног законика, с обзиром на то да је приликом одмеравања казне као отежавајуће ценио наведене околности и то само у опсегу у коме оне прелазе меру која је потребна за постојање кривичног дела, што је у складу са правилима о одмеравању казне прописаним у члану 54. став 3. КЗ, тако да по оцени овога суда другостепени суд одлуком о кривичној санкцији није повредио кривични закон из члан 439. тачка 3) ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног оцењен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић, с.р.